

KRUSOVSZKY DÉNES

ÁTTETSZŐ VISZONYOK

– versek –

A könyv megjelenését a Nemzeti Kulturális Alap támogatta

Nemzeti Kulturális Alap

© *Krusovszky Dénes, 2020*

Áttetsző viszonyok

1.

Szamarat bottal verni,
madarat kalitkába zárni,
kutya nyakába koloncot kötni,
ökör orrába vaskarikát dugni,
liba torkát csőre húzni,
medvebocsot forró lemezre tenni,
tehén tőgyére szivattyút fogatni,
fecske fészket bottal leütni,
darázs odújába mérget fújni.

2.

Közben meg, tényleg,
mindez az enyém,
mutatnék körbe,
de nem találom a kezem.

3.

A szerelmesek, mondják, gyakran
annyira azonosulnak egymással,
hogy átveszik a másik tulajdonságait,
megváltozik az ízlésük,
átalakul a viselkedésük,
másként kezdenek beszélni, öltözködni, enni,
a távolabbi ismerősök szinte rájuk sem ismernek már,
ezután nem ritka, hogy az azonosulás
következtében valóban szerepet is cserélnek,
és a szerelem tetőpontja egyben a végét is előrevetíti,

ilyenkor kezdődnek a kisebb-nagyobb bajok,
hirtelen veszekedések, sűrű hangulatváltások,
megmagyarázhatatlannak tűnő kifogások,
kiábrándulás az illatokból, színekből, formákból,
mígnem a lassú elhidegülés
előbb kétségbeeséssé, aztán haraggá válik,
ezután szükségszerűen sor kerül az elszakadásra,
de már az sem old meg semmit,
hiszen még ekkor sem ismerik fel,
hogy a másokban önmagukat gyűlölték meg
a magukra maradt szeretők.

4.

Törékenyek vagyunk,
törékenyebbek, mint bárki hinné,
pedig felpuhultunk már,
zsírosak vagyunk, és lomhák,
gyönyörűek, törékenyek és puhák.

5.

Egy újságcikkben olvastam,
hogy előző éjjel valaki
kilopózott az elhagyott homokbányába,
és purhabbal fújta tele
a gyurgyalagok odúit,
mégsem merem ezt elmesélni neked,
nem akarom, hogy azt hidd, dicsekszem.

6.

Megy le a nap, kotródik el,
a sugárút mentén ropognak a fák,
sétálni indultunk, de mindketten utáljuk,
hogy itt kell vonszolni rojtos tagjainkat.

Az árnyékok csendes agóniáját nem is olyan
rég még alkonyinak hívtuk, és azt mondtuk,
ez szép, mint ahogy ma is mondhatnánk,
ha nem volnánk árnyak magunk is.

Viszonyaink áttetszők és kuszák, merevek
de gyengék, könnyefakasztóan ostobák,
de hát mire is számítottunk, a palaszínű ég alatt
nem tagadhatjuk meg magunkat, csak egymást.

Kiszabadultunk valahová, ahová sohasem
akartunk kijutni, és most úgy botorkálunk,
mint az elfelejtett istenek, emlékek nélkül,
boldogan, üresen az üres ég alatt.

Miért is jöttünk, nem tudom, egy folyópartra
értünk ki végül, lángoló hajóroncsokat
sodort a víz, a nép tapsolt és ujjongott,
ez a tompa ujjongás, azt hiszem, ez vagyunk.

7.

Miért néznek az állatok
folyton,
mit bámulnak rajtunk
ennyire,
mit akarnak, mert akarnak
valamit,
legyőztük őket, de nem hagynak
örülni.

8.

Sosem értettem azokat,
akik az autópályák felüljáróin
a nyirkos korlátnak dőlve
órákig nézik a hömpölygő gépeket,
sosem értettem, de aztán
magam is lenéztem egyszer,
és elviselhetetlen vánszorgássá
váltzott át minden azután.

9.

A föld valóban kerek, de az emberi lélek
egészen lapos, lapos, és kissé gyűrött a szélein.

10.

Pornófilmet forgatnak az Olümposzon,
atyám, mondd meg, szabad-e szeretni,
szabad-e a léleknek megindulnia,
szabad-e sírni, szabad-e ragyogni,
egyáltalán, mi az a lélek,
és ha már józan eszünkkel az összes
ösztönt sorra legyőztük,
nem leszünk-e nagyon egyedül?
Az olümposzi pornófilm forog,
a mítoszok edénye felborult,
és ráfröccsent mindenre, ami benne volt,
csattog, hörög, szűkül a mennyország,
a hegy lábához egy szűk ösvény vezet,
de visszatérni mihez is lenne kár.

Magvető Könyvkiadó és Kereskedelmi Kft.

www.magveto.hu

www.facebook.com/magveto

magveto.kiado@lira.hu

Felelős kiadó Dávid Anna

Készült a Szekszárdi Nyomda Kft.-ben, 2020-ban

Felelős vezető Vadász Katalin igazgató

Felelős szerkesztő Turi Tímea

Kézirat-előkészítő Losoncz-Kelemen Emese

Korrektor Hradeczky Moni

Műszaki vezető Takács Klári

A könyvet Pintér József tervezte

A borító Martinkó Márk

Mesterséges zöld No.8 (2015) című

fotójának felhasználásával készült

Kiadványszám 9085

Minion betűtípusból szedve

ISBN 978 963 14 4010 2